

K o u t

Úvod

Současná pozemková kniha (PK) obce byla založena 19.4.1888 a záznamy v ní byly ukončeny 1.3.1982. Je uložena v budově Krajského soudu v Brně . Z PK jsou čerpány údaje o držitelých (vlastnících) domů do r. 1982. Vlastnicích po r. 1982 buď v domech sami bydlí nebo si pamatují, kdo byl majitelem před nimi. Všechny údaje o domech byly s nynějšími vlastníky odsouhlaseny.

Pro každý dům byl vyhotoven samostatný list s fotografií průčelí podle stavu v červenci 2002.U některých domů se v obecním archivu zachovala stará stavební dokumentace.

Obyvatelé v domech jsou (na rozdíl od úřední evidence) zapsáni podle skutečného stavu k 31.12.2003.

V Koutě byl zaveden plyn, kabelová televize a kabelový telefon, nedostatečně je řešen odvod dešťových vod a není vybudována splašková kanalizace. Ta se má provádět v 2004. Kout patří esteticky k horším částem obce. Předzahrádky a veřejné plochy jsou ponechány na libovůli majitelů domů, ulice nepůsobí uspořádaně. Koutňáci doufají, že po kanalizačních pracích bude betonka pokryta asfaltovým kobercem podobně jako na jejím začátku, na rozšířené vozovce bude dostatek parkovacích míst pro auta a zeleň před domy upravena podle připravovaného projektu zahradního architekta.

Jinak je bydlení v Koutě velice příjemné, neprůjezdná vozovky přináší klid a poměrně bezpečí i pro malé děti. Populace v Koutě je proti jiných částem obce mladší, žije zde 15 dětí do 14 let a jen 9 občanů ve věku nad 60 let. Průměrné stáří Koutňáků je .32,2 let, zatímco za obec je to 38,6 let (r. 1997).

Podmínky pro zvýšení počtu obyvatel v Koutě jsou příznivé: je k dispozici 6 neobydlených domů, ve 4 dalších žije jen jedna osoba a některé domy mohou být rekonstruovány nástavbami podkroví. Strízlivě počítáno, kolem 20 občanů by mohlo ještě v Koutě bydlet.

Název ulice

Kout patří k historicky nejstarší části obce. Ve Vlastivědě moravské od Augustina Kratochvila z roku 1910 čteme o ulicích v Žatčanech, že rovnoběžně s ulicí Hlavní (Náves) odbočuje na severozápadě ulice KOUT , nejjižnější části návsi se říká Horní konec a při silnici do Újezda vznikla Nová (nebo Újezdská). Na Hlavní ulici jsou půllány, v Koutě čtvrtlány s chaloupkami, na Horním konci a v Nové ulici bydlí chalupníci. Název KOUT vystihuje umístění ulice v zákoutí mimo hlavní silnice. Ulice se od východního směru k západnímu zužuje, domy jsou k sobě obráceny průčelím, na konci ulice jsou v pravotočivém ostrém silničním oblouku postaveny po levé straně příčně poslední čtyři . U nejpozději postaveného domu č. 99 (r.1930) končí betonová silnice , na ni navazuje ve strmém svahu polní cesta vedoucí k říčce Cezavě. Obyvatelům KOUTA se všeobecně říká Koutňáci.

Průběh zastavěnosti Kouta	<p>V roce 1771 bylo v obci provedeno číslování domů v číselné řadě. Domovní čísla byla přidělena po pořádku na domy stojící vedle sebe. Nejvyšší postupné číslo měl tehdejší biskupský statek „Dvůr“ na konci vesnice. Později byla dávána čísla tak, jak byly domy stavěny.</p> <p>Z toho lze vyvodit, že v Koutě (podle nynějších vlastníků) <u>bylo v roce 1771 jen 5 domů:</u> č. 22 - Jaroš, č. 23 - Sýkora, č. 24 - Jambor, č. 25 - Svoboda, č. 26 - Podloucký</p> <p><u>do konce 18. stol. bylo nově postaveno 5 domů:</u> č. 29 - fara , č. 30 - Matoušková (nyní zrušen) , č. 35 - Buchtová, č. 37 - Poláček, č. 38 - Veselá (Knapcová)</p> <p><u>v 19. století postaveno 8 domů:</u> č. 39 - Hlouch, č. 56 - Fiala, č. 58 - Mikér, č. 62 - Ohniště, č. 64 - Kostyál, č. 65 - Peterková, č. 66 - Opluštěl, č. 67 - Vozdecký (nyní zrušen)</p> <p><u>ve 20. stol. - do konce roku 1928 5 domů:</u> č. 73 - Chmelík (vznikl rozdělením domu č. 66, č. 81 - Sedláček, č. 82 - Buchta (nyní zrušen), č. 90 - Brabcová, č. 99 - Lozart</p> <p>Další rozvoj Kouta nenastal, protože už nebyly vhodné stavební pozemky, ulice končí srázem za posledním domem č. 99 - Lozart.</p>
Přestavby a rekonstrukce domů po roce 1945	<p>Od roku 1945 do roku 2002 bylo pět domů zbouráno a na jejich místech postaveny nové (č. 24, 26, 35, 39 a 99) Jeden dům byl rozdělen na dva (č. 66) U tří domů byla provedena velká rekonstrukce (č. 22, 29 a 64) a většina dalších byla v poválečném období modernizována (stavební úpravy, výměna střešní krytiny a oken, ústřední topení, vlastní vodárny apod.) Tři domy byly zbouráním zanikly (č. 30, 67 a 82).</p> <p>V původním venkovním vzhledu se dochovaly jen domy č. 29 (fara) a 62 (Ohniště)</p>
Počet obyvatel v r. 1945 a v r. 2003	<p>V roce 1945 bylo v Koutě 23 domů s čísly popisnými, všechny byly obydleny. V roce 2003 je domů 21 , z toho je 15 obydlených a 6 neobydlených.</p> <p>V roce 1945 žilo v Koutě 70 obyvatel, v roce 2003 59 obyvatel (úbytek 11).</p> <p>Nyní je zde 15 dětí ve věku do 14 let, v produktivním věku je 32 občanů , z toho 1 v invalidním důchodu, důchodců nad 60 let je 9.</p> <p>V Koutě žije 11 manželských párů (všichni v prvním manželství - žádný rozvedený), 2 vdovy a 1 vdovce. Manželé Simandlovi oslavili v roce 2001 zlatou svatbu. Nejstarším občanem Kouta je Ludvík Podloucký č. 26 (* 1926) , nejstarší občankou Ludmila Poláčková č. 37 (* 1927).</p>
Školy v Koutě	<p>Obecní škola bývala většinou v Koutě. Z nejstarší školní kroniky se dovídáme, že kolem roku 1810 sloužila jako škola stará došková chaloupka za hřbitovní zdí, která byla kolem r. 1815 jako naprosto nevyhovující zbourána. Pak byla škola několik roků na domě 35 (dnešní Ludmila Buchtová), odtud se přestěhoval do čísla 30 (dnes rozestavěný domek po Aloisu Lozartovi v majetku manž. Simandlových). Několik let pak byla mimo Kout. Obec neměla pro školu vlastní budovu, vždycky si domek pronajímala. Teprve v r. 1832 koupila obec poslední dům po pravé straně Kouta č. 25 od Martina Procházky. Chalupu zbořili a na jejím místě postavili jednotřídní školu. V roce 1856 škola vyhořela, při obnově byla škola rozšířena o byt učitele a malé hospodářství. Do jedné malé třídy chodilo v té době průměrně 115 dětí, střídaly se v dopoledním a odpoledním vyučování. Jednotřídní škola byla pro tak velký počet dětí nevyhovující, zvláště když počet dětí stále narůstal , např. ve šk. roce 1890/91 jich bylo přihlášeno 150! Proto byla vystavěna v r. 1893 nová dvoutřídní škola na č. 20.</p>

Fara	<p>Duchovní správa v obci (kostel a fara) se připomíná již ve 13. století . V roce 1634 samostatná farnost zanikla, ves byla přifařena k Újezdu. Začátkem minulého století vznikla v obci Kostelní jednota (1911), která usilovala o obnovení samostatné farnosti. Ve farské zahradě stávaly dva domky patřící též ke Koutu. Byl to domek č.61, v němž bydlela rodina Hanušova a vedle něho starý obecní špitál bez domovního čísla (domek pro chudé, opuštěné a nemocné) . Oba tyto domky koupila v roce 1913 Kostelní jednota , zbořila je a měla v úmyslu postavit faru novou. Mezitím vypukla 1. světová válka, se stavbou se nezačalo , po válce bylo rozhodnuto v těsné blízkosti hřbitova faru nestavět. Proto bylo v roce 1920 koupeno od Ondřeje Vinklera hospodářské stavení , prozatímně upraveno na obydlí pro kaplana. Když byl v roce 1924 ustanoven správcem farnosti P. Alois Svára, začala se původní usedlost přestavovat pro potřeby fary. V roce 1929 se s úpravami skončilo, v roce 1931 byl P. Svára jmenován prvním farářem obnovené římskokatolické farnosti. Na faře bydleli kněží nepřetržitě až do smrti třetího faráře děkana P. Františka Běbara v roce 1963.</p>
Betonová silnice	<p>V dřívějších dobách vedla do Kouta nezpevněná cesta, za deštivého počasí ztěží sjízdná. Zastupitelstvo obce rozhodlo V roce 1941, že v Koutě postaví betonovou silnici. Stavbu provedla firma zednického mistra Josefa Rujbra z Třebomyslic. Pamětníci vyprávějí, že všechny práce byly prováděny ručně (výkop a zpevňování podloží, míchání, rozvoz a rovnání betonové směsi). Přesto byla odvedena rychlá a poctivá práce. „Betonka”, jak se jí stále říká, začínala u státní silnice naproti dnešního Habigerova domu č. 2 a vedla kolem hostince k poslednímu domu v Koutě (Alois Lozart). Při osvobození obce byl povrch značně poškozen projíždějícími tanky , v posledních letech zase průjezdem těžkých mechanismů. Při úpravě návsi v roce 1995 byla část betonky od státní silnice po Vymazalovo rozšířena a pokryta asfaltovým kobercem.</p>
Hody 1980	<p>V roce 1980 se v Koutě uskutečnily soukromé hody. Tehdy neměla žádná místní organizace o pořádání hodů zájem. Mládež chtěla přesto hodovat a tak se domluvila, že si udělá soukromé hody sama. Před Sedláčkův dům č. 81 v Koutě si postavili menší májku, stárci šli ráno do kostela v krojích, na odpolední zábavu donesl každý něco k snědku a vypítí, vyhrával místní národopisný soubor Cezava a hudba z magnetofonu. Odpoledne přišlo a tak se hodovalo u Sedláčků v průjezdu, večer už bylo hezky, zábava se přenesla pod májku. Hody byly veselé, k chase se přidávali další hodovníci, zpívalo se, juchalo se a tančilo se až do noci. Pro organizátory byla v období normalizace pořádat nepovolenou zábavu dost riskantní, zvláště když byli všichni krojovaní z katolického prostředí. Naštěstí z toho nepříjemnosti nebyly. Tehdejší účastníci si na tyto privátní hody rádi vzpomínají.</p>

Starostové
a jiní
významní
občané

Od zavedení obecního zřízení v r. 1850 byly z Kouta starostové obce:

Martin Zapoměl, č. 24 (1857 - 1864),
Josef Sedláček č. 22 (1883- 1887),
František Sedláček č. 22 (1906 - 1909),
Josef Sedláček č. 81 (1913 - 1923) ,
Josef Sedláček č. 81 (1990 - 1998).

Libor Jaroš z č. 22 je umělecký malíř a restaurátor starých výtvarných děl, většinou církevních.

Na čísle 23 bydlel v letech 1919 - 1925 pozdější význačný brněnský stavitel Václav Dvořák, který do znárodnění v roce 1948 postavil stovky rodinných domů

a průmyslových objektů nejen v Brně, ale i jinde v Cechách, Slovensku, Rakousku

a Německu. Podle jeho projektu byla také v roce 1922 postavena místní sokolovna

a v roce 1929 vilka pro rodiče na čísle 23.

Ing. František Poláček z čísla 37 je od roku 1999 předsedou místního zemědělského družstva.

Z čísla 90 pochází Jiří Brabec (* 1976), studující v zahraničí teologie, je členem řeholní kongregace Legionáři Krista.

Přehled držitelů domů

Údaje do roku 1982 jsou čerpány z Pozemkové knihy,
novější podle informací současných vlastníků.

číslo	držitel domu	v roce	poznámka
22	Sedláček Josef a Josefa	1858	čtvrtláník
	Sedláček František a Františka	1894	
	Sedláček Rajmund a Marie	1934	
	Sedláčková Marie a syn Zbyněk	1975	
	Jaroš Libor a Karla	2002	dům v r. 1999 koupili a přestavěli
23	Blaženka	1877	čtvrtláník
	Blaženka Jan	1892	
	Dvořák Václav	1929	dům zbořen a postaven nový
	Kejdušová		
	Tržil Antonín	1945	
	Sýkora Kliment a Ludmila	?	koupil
	Sýkora Zdeněk a Jana	2002	dědili

24	Zapoměl Martin	1861	čtvrtláník
	Zapoměl Jakub a Jenovéfa	1882	
	Zapoměl František a Valburka	1908	
	Oharek Jan a a Anežka	1945	
	Jambor Miroslav a Anna		
	Jambor Miroslav ml.	2002	
25	obecná škola	1832	chaloupka přestavěna na školu, v roce 1856 vyhořela
	Krejčířík Matouš a Antonie	1894	koupili od obce
	Krejčíříková Františka	1945	
	Stiborová Anna	1985	vlastníci manž. Svobodovi č. 294
	Svoboda Václav a Dagmar	1999	neobydlen
26	Příhoda Jakub	1855	
	Oharková Petronyla	1888	
	Rožnovský Jan a Anna	1905	
	Sedláček Heřman a Kateřina	1933	
	Podloucký Josef a Ludmila	194	dům zbořili a postavili nový
	Podloucký Ludvík	2002	
29	Urban Josef a Marie	1863	
	Vinkler Josef a Marie	1887	
	Vinkler Ondřej	1907	
	Kostelní jednota	1920	
	Farní úřad	1930	dar od Kostelní jednoty

30	Panica	1859	
	Panica Matěj a Terezie	1883	
	Dostál Matěj a Anna	1883	
	Fialová Kateřina	1889	
	Matoušková Terezie	1900	
	Lozartová Růžena	1948	
	Lozart Alois ml.		chaloupku zbořil a začal nový dům
	Simandl František a Růžena	2002	koupili a připojili ke svému domku č. 88 , původní číslo 30 bylo zrušeno.
35	Ježek Jakub	1842	
	Novotný Fabián	1894	
	Paulík Emil a Marie	1902	
	Fiala Karel a Kateřina	1906	
	Pelikán František a Valerie	1950	
	Buchta Bořivoj a Ludmila	1959	zbořili a postavili nový
	Buchtová Ludmila	2002	vdova

37	Hošek František a Anna	1860	
	Hrdlička Antonín a Anna	1912	
	Poláček Augustin a Josefa	1914	přestavěli
	Poláček František a Ludmila	1961	
	Poláček František a Rita r. Kroupová	2002	zbořili a postavili nový
38	Kukla Petr	1955	
	Kuklová Filoména	1888	
	Zušťák Hynek a Jenovéfa	1923	
	Knapec Emil a Marie r. Zušťáková	1960	
	Marie Knapcová, vdova	1990	od r. 1990 neobydlen
	Marie Veselá , dříve Knapcová.	2002	dům v rekonstrukci
39	Matoušek Ondřej a Ludmila	1881	
	Kouřil František a Cecilie	1901	
	Matoušek Tomáš	1918	
	Matoušková Marie	1955	
	Hlouch Vojtěch a Ludmila r.Hladká	2002	starý domek zbořili, postavil nový
56	Fiala František a Kateřina	1872	
	Fiala Jan a Růžena	1902	
	Fiala Emanuel	1920	
	Fiala Jaromír	1962	
	Fiala Josef a Martina		
58	Hrouzek Cyril	1871	
	Hrouzková Františka	1909	
	Krejčí Lubomír	1962	
	Mikér Ondřej a Milada	2002	vlastník Sedláček Josef č. 18

číslo	držitel	rok	poznámka
62	Vozdecký Šimon a Kateřina	1888	
	Střítecká Anna	1907	
	Střítecký Josef	1934	
	Kamanová Emilie	1941	
	Ohniště Josef a Jaroslava	1961	
	Ohništová Josefa	1962	
	Ohniště František	1974	bydlí v Brně, dům neobydlen
64	Lozart František a Anna	1915	
	Krejčířík Ludvík a Anežka	1949	
	Kostyálován Zdena		
	Kostyál Pavel	2002	velká rekonstrukce s nástavbou
65	Vágner Jan a Josefa	1908	
	Hofírek František a Františka	1914	
	Kaman František	1947	
	Peterková (dříve Kamanová) Marie	2002	bydlí v Brně, dům slouží k rekreaci

66	Zežula Jaromír a Terezie	1889	
	Zežula Cyril a Anděla	1908	
	Zežula Emil a Bernardina	1935	
	Simandl František a Růžena r. Chmelíková	1951	dům rozdělen na dva (viz č. 73)
	Opluštil Bořivoj a Jana r. Simandlová	1976	
67	Novotná Františka	1894	
	Vozdecký Čeněk a Františka	1919	
	Vozdecká Františka	1929	
	Dostál František a Ludmila r. Zušťáková	1959	
	Buchta Bořivoj a Ludmila r. Řihánková		domek zbořili a nově přistavěli k domu č. 37 , číslo 67 zrušeno.
73	Chmelík Zdeněk	1955	vznikl rozdělením domu č. 66
	Chmelík Jiří		
81	Sedláček Josef a Marie r. Hrdličková	1905	
	Sedláček Alois a Marie r. Binková	1933	
	Sedláček Josef a Helena r. Sedláčková	1970	

82	Buchta Jan	1901	
	Buchta František	1927	
	Hlouch Vojtěch a Ludmila		dům zbořen, číslo zrušeno

88	Vozdecký Tobiáš a Josefa	1894	
	Formánková Anežka	1912	
	Husák Josef	1917	
	Sýkora Josef	1919	
	Veselý Florián a Antonie	1926	
	Chmelík Josef a Růžena	1928	
	Simandl František a Růžena rozená Chmelíková	1976	
	Simandl František a Růžena		v r. koupili od Aloise Lozarta vedlejší rozestavěný domek č. 30 a připojili jej ke svému domu. Číslo 30 bylo zrušeno.

90	Zapoměl Jakub a Jenovéfa	1908	
	Kloc František a Arnoštka	1913	
99	Lozart Josef a Růžena	1928	
	Lozart Alois a Marie	1949	dům zbořen a postaven nový
	Lozart Alois	2002	od dubna 2002 neobydlen

OBYDLENOST DOMŮ V ULICI KOUT

v roce 1945

v roce 2003

číslo	rodina	členů	rodina	členů	poznámka
22	Sedláčkovi (Rajmund)	4	Jarošovi	5	velká rekonstrukce.
23	Kejdušová	2	Sýkorovi	8	
24	Oharkovi a Jamborovi	4	Jambor	1	nový
25	Krejčíříkovi	2	neobydlen	0	
26	Sedláčkovi (Heřman)	3	Podloucký	1	nový
29	fara - P. Václav Kosina	3	neobydlen	0	velká rekonstrukce
30	Matoušková	1	zbourán	0	patří k č. 88
35	Fialovi	2	Buchtová	1	nový dům
37	Poláčkovi	3	Poláčkovi	6	nový, 2 generace
38	Zušťákovi	6	neobydlen	0	v opravě
39	Vrbkovi (dům Matouškův)	2	Hlouchovi	7	nový dům
56	Fialovi	4	Fialovi	8	2 generace
58	Hrozková, Svobodová	2	Mikéroví	5	
62	Kamanovi, Střítecká	3	neobydlen	0	
64	Lozartovi	2	Kostyálovi	4	velká rekonstrukce
65	Hofírkovi	2	neobydlen	0	rekreační chalupa
66	Zezulová	1	Opluštilovi	4	přestavěn
67	Vozdeckých	6	zbourán	0	zrušen
73	patřil k č. 66	0	Chmelíkovi	4	přestavěn
81	Sedláčkovi (Alois)	4	Sedláčkovi	2	
82	Buchtovi	4	zbourán	0	patří k č. 39
88	Chmelíkovi	4	Simandlovi	2	
90	Klocovi	3	Brabcovi	1	
99	Lozartovi	3	neobydlen	0	nový dům
	celkem	70		59	

Seznam občanů v Koutě k 31.12.2003

Podle čísla domu

číslo	příjmení a jméno	narož.
22	Jaroš Libor	1960
22	Jarošová Karla	1962
22	Jarošová Veronika	1986
22	Jaroš Adam	1988
23	Jarošová Martina	1993
23	Sýkora Zdeněk	1965
23	Sýkorová Jana	1967
23	Sýkorová Jana	1988
23	Sýkora Ota	1991
23	Sýkorová Eva	1993
23	Sýkora David	1995
23	Sýkora Zdeněk	1996
23	Sýkora Tomáš	2002
24	Jambor Miroslav	1946
26	Podloucký Ludvík	1926
35	Buchtová Ludmila	1935
37	Poláčková Ludmila	1927
37	Poláček František	1957
37	Poláčková Rita	1964
37	Poláček Martin	1984
37	Poláčková Terezie	1986
37	Poláčková Iva	1990
39	Hlouchová Ludmila	1950
39	Hlouch Vojtěch	1950
39	Hlouchová Ludmila	1979
39	Hlouchová Lucie	1981
39	Hlouchová Veronika	1983
39	Hlouchová Kristina	1986
39	Hlouchová Magdalena	1988
56	Fialová Jenovéfa	1935
56	Fiala Jaromír	1935
56	Fiala Josef	1967
56	Fialová Martina	1973
56	Fiala Dominik	1993
56	Fiala Daniel	1997
56	Fiala Petr	2000
56	Fialová Anežka	2003
58	Mikerová Milada	1970

Podle roku narození (od nejstaršího)

číslo	příjmení a jméno	narož.	věk
26	Podloucký Ludvík	1926	77
37	Poláčková Ludmila	1927	76
88	Simandl František	1928	75
88	Simandlová Růžena	1928	75
81	Sedláček Josef	1932	71
81	Sedláčková Helena	1933	70
35	Buchtová Ludmila	1935	68
56	Fiala Jaromír	1935	68
56	Fialová Jenovéfa	1935	68
24	Jambor Miroslav	1946	57
39	Hlouch Vojtěch	1950	53
39	Hlouchová Ludmila	1950	53
90	Brabcová Jiřina	1950	53
66	Opluštil Bořivoj	1955	48
73	Chmelíková Alena	1956	47
37	Poláček František	1957	46
73	Chmelík Jiří	1957	46
22	Jaroš Libor	1960	43
66	Opluštilová Jana	1961	42
22	Jarošová Karla	1962	41
37	Poláčková Rita	1964	39
23	Sýkora Zdeněk	1965	38
64	Kostyál Pavel	1966	37
23	Sýkorová Jana	1967	36
56	Fiala Josef	1967	36
64	Kostyálová Iveta	1968	35
58	Mikerová Milada	1970	33
58	Miker Ondřej	1971	32
56	Fialová Martina	1973	30
73	Chmelíková Renata	1978	25
39	Hlouchová Ludmila	1979	24
73	Chmelík Jiří	1979	24
39	Hlouchová Lucie	1981	22
73	Opluštilová Pavla	1981	22
39	Hlouchová Veronika	1983	20
37	Poláček Martin	1984	19
22	Jarošová Veronika	1986	17
37	Poláčková Terezie	1986	17

58	Miker Ondřej	1971
58	Mikerová Silvie	1991
58	Miker Ondřej	1993
58	Miker Jiří	1998
64	Kostyál Pavel	1966
64	Kostyálová Iveta	1968
64	Kostyál Martin	1987
64	Kostyálová Veronika	1991
66	Opluštil Bořivoj	1955
66	Opluštilová Jana	1961
66	Opluštilová Jana	1986
73	Chmelíková Alena	1956
73	Chmelík Jiří	1957
73	Chmelíková Renata	1978
73	Chmelík Jiří	1979
73	Opluštilová Pavla	1981
81	Sedláček Josef	1932
81	Sedláčková Helena	1933
88	Simandlová Růžena	1928
88	Simandl František	1928
90	Brabcová Jiřina	1950

39	Hlouchová Kristina	1986	17
66	Opluštilová Jana	1986	17
64	Kostyál Martin	1987	16
22	Jaroš Adam	1988	15
23	Sýkorová Jana	1988	15
39	Hlouchová Magdalena	1988	15
37	Poláčková Iva	1990	13
23	Sýkora Ota	1991	12
58	Mikerová Silvie	1991	12
64	Kostyálová Veronika	1991	12
23	Jarošová Martina	1993	10
23	Sýkorová Eva	1993	10
56	Fiala Dominik	1993	10
58	Miker Ondřej	1993	10
23	Sýkora David	1995	8
23	Sýkora Zdeněk	1996	7
56	Fiala Daniel	1997	6
58	Miker Jiří	1998	5
56	Fiala Petr	2000	3
23	Sýkora Tomáš	2002	1
56	Fialová Anežka	2003	1

Dům číslo 22

Patří k historicky starším domům v obci. V pozemkové knize je veden jako čtvrtlán (asi 5 ha) . Rozsáhlá usedlost s hospodářskými objekty byla částečně zmodernizována po vstupu Rajmunda Sedláčka do JZD (1957).

Velkou rekonstrukci s podkrovní nástavbou prodělával od r. 1999, kdy jej koupili manželé Jarošovi. Kromě úprav obytných prostor si umělecký malíř a restaurátor Libor Jaroš přebudoval dřívější chlévy se sýpkou na ateliér.

Podrobnosti k rekonstrukci domu po koupi v roce 1999 jsou uvedeny níže.

vlastníci	Matěj Sedláček	rok 1780
	Bartoloměj Sedláček a Marie roz. Sedláková z Kordovic - část nynějších Šaratic.	1825
	Josef Sedláček a Josefa roz. Sekaninová ze Sokolnic	1858
	František Sedláček a Františka roz. Hudečková z Otnic (1. manž.) Barbora roz. Hrdličková z Telnice (2. manž.)	1894
	Rajmund Sedláček a Marie roz. Kočárková z Borkovan	1934
	Libor Jaroš a Karla roz. Říkovská z Újezda (přistěhovali se z Vojkovic)	1999
poznámky	Matěj Sedláček byl v roce 1780 rychtářem, jeho syn Bartoloměj rychtářem v r. 1825. Josef Sedláček byl starostou obce v letech 1883 - 1887 a 59 let kostelníkem. František Sedláček byl starostou v letech 1906 - 1909, majitelem cihelny v Újezdě a potom v Telnici. Usedlost se do r. 1934 dědila. V roce 1998 se vdova po Rajmundu Sedláčkovi odstěhovala se synem Zbyňkem do domova důchodců a dům následujícího roku prodala.	
stav r. 2003	Trvale bydlí manželé Jarošovi s 3 dětmi. Libor Jaroš pracuje jako malíř - restaurátor, manželka je učitelkou (Mgr). Nejstarší z dětí Veronika studuje uměleckou průmyslovou školu - obor malířství, Adam navštěvuje gymnázium a Martina je žačkou ZŠ.	

Poznámky Libora Jaroše k přestavbě domu číslo 22

Dům v Žatčanech si vybral nás a ne my ho. Od prvního dne, kdy nám pan Sedláček otevřel stará oprýskaná vrata a spatřili jsme sýpku s vysutým schodištěm, dvůr utopený v zeleni a květinách, stodolu s mlátičkou, všechn ten starý svět, viděli jsme, že naše hledání došlo cíle. A navíc ta vrata empírová odemýká dlouhý klíč, o němž mluví Bohuslav Martinů, těžký klíč od domova.

Při úpravách domu jsme chtěli zohlednit charakter stavby z 19. století, který byl přítomný v čisté podobě zejména na samostatně stojící sýpce, umístěné v polovině dvora. Tvořila optický předěl mezi dvorem a zahradním traktem.

Při přestavbě byl respektován původní půdorys obytných i hospodářských budov. Rovněž detaily upomínající stáří budovy byly zachovány, např. zaslepené okno se segmentovým obloukem na obytné části budovy. Analogický typ segmentového oblouku byl požit rovněž při rekonstrukci obytné části i na štukové výzdobě fasády domu.

Obdobně byl využit typ dřevěného obložení štítové zdi z nesámovaných desek. Zchátralé obložení štítu koncové dvorní stavby bylo rozebráno a uloženo ve stodole. Typickým prvkem selských stavení bylo také vzdušné zastřešení náspi, které jsme protáhli až na konec hospodářských budov.

Mnohé plochy dvora byly vydlážděny cihlami, některá vydláždění byla nalezena až pod druhotnými vrstvami navážky hlíny. Cihlové dlažby byly odkryty a prezentovány. Typ režného zdiva byl přiznán také při rekonstrukci násipi. Sekundární dřevěné sloupky byly nahrazeny cihlovými tvarovkami , které byly nalezeny v navážce rajského dvora v areálu Augustinského kláštera v Brně. Datace cihlových tvarovek spadá podle užití obdobných prvků do poloviny

14. století. Při rekonstrukci byly využity také staré povalové trámy, které jsme zakoupili z fundusu firmy Pyrus.

Zvláštní péče byla věnována sýpce na konci dvorního traktu, šlo o zachování vnějšíkové vizuální podoby při změně využití pro ateliéry. V přízemí, kde byly chlévy pro prasata, byla snížena podlaha a provedeny vodorovné izolace, sanační omítky a nová štěrbinová okna ve štítových zdech. Rovněž bylo rekonstruováno vnější dřevěné schodiště. Krov byl rozebrán a doplněn kleštinami kotvenými do krokví po starobylém způsobu (na rybu). Po výměně zteřelých trámů byl obnoven v původním tvaru sedlové střechy. Střešní okna byla situována do zahrady, kde nenarušují původní charakter stavby. Pro střešní krytinu byla zvolena bobrovka.

Opravy dalších hospodářských budov stále probíhají. Stodolu však bude zřejmě nutné časem rozebrat, neboť má vážné statické trhliny, pravděpodobně ještě ze čtyřicátých let.

Zahradní úpravy doposud nejsou zcela realizovány.

Dům je jak zvláštní bytost, stále proměnlivá a nikdy nedokončená, jako naše sny. A tento, s číslem popisným 22, je dobrým místem ke snění.

Libor Jaroš

Dům číslo 23

Je jeden ze tří čtvrtlánů v Koutě (+ č. 22 a 24) a patří k historicky nejstarším v obci. Nízké domovní číslo naznačuje, že dům zde stával již před rokem 1771, kdy bylo provedeno číslování domů. Podle dochovaného stavebního projektu z roku 1929 byl původní dům zbourán a stavitel Václav Dvořák na jeho místě postavil pro svoje rodiče vilkou v dnešní podobě. Dům je od severozápadu obklopen velkou zahradou. Nynější majitel provedl v letech 1988 - 1989 celkovou rekonstrukci interiéru domu.

vlastníci	Bernard Blaženka	rok 1861
	Jan Blaženka a Marie	1892
	Hedvika Kejdušová	1940
	Antonín Tržil a Anežka r. Matoušková ze Senorad	1945
	Kliment Sýkora a Ludmila roz. Aujezdská z Měnína	1970
	Zdeněk Sýkora a Jana roz. Oprchalová z Moutnic	1986
poznámky	<p>Stavitel Václav Dvořák se narodil v roce 1900 v Obránech, v roce 1919 se s rodiči přestěhoval do Žatčan a bydlel zde do roku 1925. V roce 1922 vyprojektoval místní sokolovnu, která byla ještě v témže roce postavena. Nová vilka na č. 23 byla ovlivněna nastupujícím funkcionalizmem a je i dnes na svou dobu hodnocena velmi pozitivně. Prosadil se jako význačný stavitel. Kliment Sýkora byl v obci znám jako jeden z nejpracovitějších občanů. Původně se vyučil krejčím, ale potom začal úspěšně hospodařit na domě číslo 167, v Měníně měl pískovnu, neúnavnou prací rozšiřoval svoje hospodářství. Jako jeden z mála dovedl úspěšně vzdorovat vstupu do JZD. Vilku v Koutě koupil již jako důchodce, pracoval do vysokého stáří, dožil se 88 roků. Domek zdědil jeho vnuk Zdeněk.</p>	

stav r. 2003	Trvale bydlí manželé Zdeněk a Jana Sýkorovi. Zdeněk je projektantem u telekomunikační firmy, ve svém domě provozuje od roku 1995 plynovou kogenerační jednotku na vytápění a výrobu elektrické energie, manželka je zdravotní sestrou, nyní pečuje o šest dětí. Jan, Ota , Eva, a David a Zdeněk chodí do ZŠ a Tomášek se narodil v srpnu 2002. Je to nejpočetnější rodina v Koutě.
--------------	---

Dům číslo 24

Třetí ze čtvrtlánů v Koutě . Původně stával osamocený na západní straně silničního oblouku na konci ulice. V roce 1887 prodali majitelé severní část nezastavěné parcely manželům Lozartovým, ti na ni postavili dům číslo 64. Z druhé strany volné parcely byl kolem roku 1908 postaven nový domek číslo 90 , do kterého se Jakub a Jenovéfa Zapomělovi přestěhovali a dům č. 24 přenechali synovi.
--

vlastníci	Martin Zapoměl	rok 1861
	Jakub Zapoměl a Jenovéfa r. Zemanová	1882
	František Zapoměl a Valburka r. Lauterbachová	1908
	Jan Oharek a Anežka roz. Čermáková	1945
	Miroslav Jambor a Anna roz. Oharková	1970
	Miroslav Jambor ml. a Jarmila r. Sládková z Mutěnic	1974
poznámky	Martin Zapoměl byl po vydání zákona o obecním zřízení (1848) jedním z prvních starostů obce Ve funkci byl v letech 1857 - 1864. V roce 1857 založil první obecní kroniku (Pamětní kniha obce začanskéj) s některými údaji od r. 1794, která se zachovala dodnes. Jan Oharek byl znám jako nadšený chovatel hovězího dobytka. Miroslav Jambor a jeho synové podnikají v sezonní zemědělských pracích (sklizeň kombajny) .	
stav r. 2003	Domek zdědil nejstarší syn manž. Jamborových Miroslav, který zde trvale bydlí. Postavil také dům v Mutěnicích , ve kterém bydlí jeho manželka a synové Miroslav a Jaroslav. Manželé Jamborovi mají dvě vnoučata: Miroslava a Ivanku. Matka Anna Jamborová žije v penzionu v sousedním Újezdě. Kromě syna Miroslava má ještě ženatého syna Pavla v Sokolnicích a dcery Annu a Marii žijícími s rodinami na Ostravsku.	

Dům číslo 25

Rohovou chalupu č.25 po pravé straně Kouta koupila v roce 1832 od Martina Procházky obec. Chalupu zbořila a na jejím místě postavila jednotřídní školu, ve které se učilo do roku 1893. V roce 1856 škola vyhořela, při obnově byla škola rozšířena o byt učitele a malé hospodářství. Do jedné malé třídy chodilo v té době průměrně 115 dětí, střídaly se v dopoledním a odpoledním vyučování. Jednotřídka byla pro tak velký počet dětí nevyhovující, zvláště když počet dětí stále narůstal. Po vystavění nové školy dům koupila a rodina Krejčíříkova. Domek doznal po 2. světové válce jen malé úprava (výměna oken), jinak nedošlo proti původnímu stavu ke stavebním změnám.
--

vlastníci	obec - obecní škola	rok 1832
	Matouš Krejčířík a Antonie r. Sedláčková	1894
	Františka Krejčíříková	1956
	Anna Stiborová (vlastníci manž. Svobodovi)	1985
poznámky	Z domku pocházel Josef Krejčířík, který v něm v roce 1938 tragicky zahynul ve věku 22 let. Chaloupku po svobodné tetě Krejčíříková zdělili manž. Svobodovi z č. 294, do své smrti (+ 1999) v ní bydlela matka Dagmar Svobodové.	
stav v r. 2003	Domek je od r. 1999, není obyvatelný. Nebytové prostory slouží k uskladňování stavebního materiálu, zahrádku za domkem obdělávají vlastníci. Do budoucna je plánována demolice domku a postavení nového.	

Dům číslo 29

Dům patří podle nízkého domovního čísla k nejstarším v obci. Původně to byla menší zemědělská usedlost, na které hospodařil Josef Vinkler. Po jeho smrti připadl synovi Ondřejovi, který bydlel ve Vídni a v roce 1920 prodal dům za 27 tis. Kčs Kostelní jednotě na faru. V bývalé stodole stavení byla zřízena v roce 1922 tělocvičňe pro vzniklou jednotu Orla. Později byla budova stavebně upravena a v roce 1930 darována Farnímu úřadu v Žatčanech. Po smrti P. Františka Bébara v roce 1963 je neobydlena.

vlastníci	Josef Urban a Marie	rok 1863
	Josef Vinkler a Marie	1887
	Ondřej Vinkler	1907
	Kostelní jednota	1920
	Farní úřad	1930

kněží, kteří bydleli na faře	Osvald Šurý z Drnovic	1919 - 1924
	Alois Svára z Olomouce - 1. farář obnovené farnosti	1924 - 1938
	Vladimír Boks z Brna	1938
	Vilém Klim z Vídně	1938 - 1940
	Josef Soukop z Jakubova	1939
	František Zdražil z Olešné	1939 - 1940
	Václav Kosina z Křepic - 2. farář obnovené farnosti	1941 - 1946
	František Bébar z Drnovic - 3. farář obnovené farnosti	1947 - 1963

Od smrti děkana P. Františka Bébara byla fara neobydlena a začala chátrat. Přečasně tam byla umístěna část okresního archivu a sklad civilní obrany obce. Nevětrané místnosti začaly vlhnout, zdi z kotovic se trhaly, stropy bortily, hrozilo zesutí budovy. První záchranné práce začaly v r. 1984 položením nové střešní krytiny. O 10 let později byla postavena nová čelní zeď, dána nové okenní křídla a vchodové dveře. V letech 1998 - 1999 byla v pravé části vybudována velká společenská místnost s moderním příslušenstvím. 27. února 2000 byla dokončená rekonstrukce slavnostně předána farnímu společenství k užívání. Obytná část fary vlevo od vchodu se začala modernizovat v roce 2001 ,

	stavební a řemeslné práce byly dokončeny v říjnu 2003. Probíhají úpravy dvora a zahrady, práce by měly být ukončeny v roce 2004.
stav r. 2003	Ve společenské části fary se konávají pravidelné zkoušky místní kostelní scholy a dětského sboru. Schází se zde společenství rodin, společenství mladých , místnost je využívána také pro výstavky a schůzovou činnost. O využití obytné části (komfortní byt 1+1) není dosud rozhodnuto.

Zrušený dům číslo 30

Vedle domu č. 88 stávala malá chaloupka, v níž naposledy bydlela vdova Růžena po ševci Josefu Lozartovi z č. 99. Domek po ní zdědil Alois Lozart ml. a začal s jeho přestavbou. Náhle ale zemřel a rozestavěnou stavbu od dědiců koupil souseď František Simandl č. 88 s úmyslem vlastní domek rozšířit. K tomu zatím nedošlo a domek zůstává tak, jak byl koupen.

vlastníci	Lorenc Panica	rok 1859
	Matěj Panica a Terezie	1883
	Matěj Dostál a Anna	1883
	Kateřina Fialová	1889
	Terezie Matoušková	1900
	Růžena Lozartová	1948
	Alois Lozart ml. Simandl František a Růžena	
poznámky	Po smrti Růženy Lozartové zůstal domek neobydlen. Zdědil ho Alois Lozart ml. , původní chaloupku zbořil a začal stavět domek nový. V roce 1987 náhle zemřel , později jej od dědiců koupili souseď Simandlovi.	
stav r. 2003	Nedostavěný domek slouží jako hospodářské příslušenství k domu č. 88 manželkú Simandlových.	

Dům číslo 26

Původní stavení bylo postaveno před rokem 1771, patří k nejstarším v obci. V roce 1961 byl dům zbořen a na jeho místě postaven nový s vjezdem, později zrušeným.

vlastníci	Jakub Příhoda	rok 1855
	Tobiáš Oharek a Petronila r. Příhodová	1888
	Jan Rožnovský a Anna r. Košťálová	1905
	Heřman Sedláček a Kateřina r. Lozartová z č. 64	1933
	Josef Podloucký a Ludmila r. Sedláčková z č. 100	1948
	Ludvík Podloucký a Anna r. Janečková z Milešovic	1982
poznámky	Heřman Sedláček byl dlouholetým obecním sluhou, jeho žena Kateřina se dožila vysokého věku 92 let, až do stáří měla výbornou paměť, na její vzpomínky se často odvoval kronikář obce Josef Zezula. Josef Podloucký byl šafářem v místním biskupském statku a horlivým hasičem.	
stav r. 2003	V domě žije důchodce Ludvík Podloucký, v roce 1982 ovdověl. Vyučil se zámečnickem, v důchodě se věnuje svému koníčku - stolařině. Je nejstarším občanem Kouta (77 let), přesto je pořád aktivní, pomáhá při stavebních úpravách orlovný a fary. Děti: syn Ludvík zemřel jako svobodný v roce 1985 ve věku 27 let, dcera Ludmila se provdala do Milešovic. Vnoučata : Jiří a Veronika.	

Dům číslo 35

První domek po pravé straně vjezdu do Kouta patří k nejstarším v ulici. Původní chaloupka patřila po 2. světové válce ševci Karlu Fialovi a byla asi o třetinu menší než dům současný. Fialova dcera Valerie dům po smrti matky zdědila. Starý domek z hliněných cihel (kořárů) koupili v r. 1957 manželé Buchtovi, zbořili jej a na místě vystavěli nový. V roce 1967 odkoupili od Františka Dostála malý sousední domek č. 67, ten také zbořili (číslo zaniklo) a dům č. 35 rozšířili do nynější podoby.

vlastníci	Jakub Ježek	rok 1842
	Fabián Novotný	1894
	Emil Paulík a Marie	1902
	Karel Fiala a Kateřina	1906
	František Pelikán a Valerie r. Fialová	1950
	Bořivoj Buchta a Ludmila roz. Řihánková	1959
	Ludmila Buchtová, vdova	1984
poznámky	Ludmila Buchtová se působila přes 25 let jako referentka na místním obecním úřadě, pracovala v místním sboru pro občanské záležitosti a řadu let v revizní komisi spotřebního družstva Jednota Brno - venkov.	
stav r. 2003	V dobře udržovaném domě bydlí sama ovdovělá Ludmila Buchtová. Děti: Bořivoj se přiznal do Těšan, Ludmila je vdaná v Moutnicích. Vnoučata: Bořivoj, Zdeněk, Petr, Pavel, Rostislav, Karel. Pravnuk Lukáš	

Zrušený dům číslo 67

Malá chaloupka s jedním oknem do ulice byla ze západní strany oddělena uličkou, ze které byl do ní vchod, od východu byla „přilepena“ k sousednímu domku č. 35.

vlastníci	Františka Novotná Čeněk Vozdecký a Františka Františka Vozdecká, vdova a Jan Vozdecký s rodinou Dostál František a Ludmila roz. Zušťáková z č. 38 Buchta Bořivoj a Ludmila roz. Řihánková z č. 170	rok 1894 1919 1929 1959 1967
poznámky	Po 2. světové válce se z domku odstěhovala do pohraničí 6 členná rodina Jana Vozdeckého. Od dalšího vlastníka jej koupili manželé Buchtovi, zbourali jej a připojili ke svému nově postavenému domu č. 35. Popisné číslo bylo zrušeno.	

Dům číslo 37

Dům patří do staré historické zástavby. Augustin Poláček jej v roce 1932 zbořil a na jeho místě postavil nový domek 1 + 1 s komorou a průjezdem na dvůr, kde měl menší hospodářství (1,2 ha). Jak vyplývá ze stavebního povolení, stavba byla provedena během 2 měsíců. Byla zahájena 28.5., ukončena 1.8., kolaudována 2.8., povolení k užívání dáno 5.8.1932. Syn Augustina Poláčka přistavěl v roce 1956 na místě dřívějšího chléva bytovou jednotku, kterou vnuk František v letech 1984 - 1986 zrekonstruoval, přední část stavení odstranil a v letech 1989 - 2000 vystavěl komfortní jednoposchodovou jednotku.

vlastníci	František Hošek a Anna Antonín Hrdlička a Anna Augustin Poláček a Josefa r. Žemlová z Prace František st. Poláček a Ludmila r. Plešková z Hostašovic u Nového Jičína František ml. Poláček a Rita r. Kroupová z Újezda u Brna	rok 1860 1912 1922 1956 1984
poznámky	Manželka Františka Poláčka st. ovdověla s 3 nezaopatřenými dětmi v roce 1967 (manžel zemřel ve věku 41 let). Starší syn působil v Počátcích jako primář interního oddělení (zemřel r. 2003), dcera Ludmila se provdala do Moutnic a pracuje jako vedoucí sestry v dětském domově v Otnicích, syn František vystudoval katedru zahradnictví na Vysoké škole zemědělské.	
stav r. 2003	V domě trvale bydlí Ing. František Poláček s rodinou a matkou. Od roku 1993 byl místopředsedou ZD, od roku 1999 zastává funkci předsedy družstva. Kromě toho je znám jako pěstitel a výrobce dobrého vína. Manželka Rita pracuje v místní firmě Sýkora jako krejčová. Syn Martin studuje gymnasium, dcera Terezie střední zdravotní školu a dcera Iva 8. leté gymnasium. Babička Ludmila je nejstarší ženou v Koutě (75), má 9 vnoučat. Těžký životní úděl nese s pokorou a rodině pomáhá, jak jen to zdraví dovoluje.	

Dům číslo 38

V malé chaloupce se 2 obytnými místnostmi vychovali manželé Zušťákoví 6 dětí. V roce 1938 byl domek zvýšen, v poválečném období vyměněna 2 malá okna za velká a dveře za nyníjší.

vlastníci	Petr Kukla	rok 1855
	Filoména Kuklová	1888
	Hynek Zušťák a Jenovéfa roz. Mašijová	1923
	Emil Knapec a Marie roz. Zušťáková	1960
	Marie Veselá, dříve Knapcová	1988
poznámky	1. manžel Marie Knapcové Emil zemřel v roce 1988 ve věku 50 let. V roce 1990 se majitelka domů vdala mimo obec, dům zůstává neobydlen.	
stav r. 2003	Na domě jsou prováděny opravy s výhledem, že se do něj manželé Veselých natrvalo přestěhují.	

Dům číslo 39

Chaloupka byla postavena někdy po roce 1790 (do té doby bylo v Žatčanech 38 domů). Domek měl dvě okna a dveře, před domem stával ještě do roku 1972 statný kaštan. Manželé Hlouchovi domek zdělili, zbourali a na místě vystavěli jednoposchodový dům s rovnou střechou. Ve dvorním traktu domu jsou postaveny další obytné místnosti. K domu patří sousední stavební parcela, na které stávala chaloupka číslo 82. V ní původně bydlela rodina Františka Buchty, po smrti Vladimíra Buchty a jeho dvou synů ji manželé Hlouchovi v roce 1992 koupili a v roce 1995 provedli demolice zchátraného stavení. Domovní číslo bylo zrušeno, s parcelou je uvažováno k přístavbě vlastního domu.

vlastníci	Ondřej Matoušek a Ludmila	rok 1881
	František Kouřil a Cecilie	1901
	Tomáš Matoušek a Karolina	1918
	Marie Matoušková, svobodná	1955
	Vojtěch Hlouch a Ludmila roz. Hladká z č. 57	1972
poznámky	Po ukončení novostavby žila u Hlouchů původní majitelka nemovitosti, svobodná teta Marie Matoušková, která byla v roce 1996 nejstarší občankou obce, zemřela ve věku 93 let. Téměř celý život pečovala o úklid a květinovou výzdobu farního chrámu Nejsvětější Trojice. Manželé Hlouchovi mají v poválečném období nejvíce dětí v obci - sedm děvčat.	
stav r. 2003	Vojtěch Hlouch soukromě podniká jako elektrikář, jeho manželka pracuje jako dětská sestra v Újezdě. Dcera Bohdana je zubní techničkou, Zdislava zdravotní sestrou, obě se provdaly do Újezda. Další dcery jsou dosud svobodné a žijí s rodiči. Lucie je keramičkou, Ludmila vede účetnictví otcovy firmy , Veronika je kadeřnicí, Kristina studuje na střední škole pro knihkupce a nakladatelké pracovníky a nejmladší Magdalena chodí do 8. třídy základní školy.	

Dům číslo 56

Původní stavení bylo kolem roku 1900 přestavěno v podstatě do dnešní vnější podoby, po druhé světové válce byla vyměněna okna, dveře a vrata. Když se nynější vlastník oženil, provedl velkou rekonstrukci interiéru přední části stavení, v bývalé stodole si jeho rodiče postavili výměnek.

vlastníci	František Fiala a Kateřina	rok 1872
	Jan Fiala a Růžena	1902
	Fiala Emanuel a Františka r. Krechtová z Březiny	1920
	Fiala Jaromír a Jenovéfa r. Sáčková ze Šitbořic	1962
	Fiala Josef a Martina r. Říkovská z Újezda u Brna	1994
poznámky	Na domě se jako jediném v Koutě udržuje rodové jméno v přímé řadě po celou sledovanou dobu.	
stav r. 2003	V domku žije syn Josef Fiala s rodinou a jeho rodiče. Vlastník se vyučil čalouníkem a od roku 1994 tuto živnost samostatně vykonává. Manželka Martina se vyučila zahradnicí, t.č. je v domácnosti. Mají 4 děti. Nejstarší Dominik je žákem ZŠ, Daniel je předškolák, Petrovi jsou 3 a půl roku, nejmladší z roku Anežka se narodila v roce 2003. Rodina bydlí v přední části domu, interiér si v posledních letech zmodernizovali. Synovy rodiče jsou ve starobním důchodu. Dědeček Jaromír pracoval od mládí jako traktorista v JZD, od roku 1974 jako skladník v Divadelní službě v Újezdě. Manželka se věnovala výchově svých 5 dětí, později pracovala v zahradnictví a živočišné výrobě JZD. Nejstarší dcera Eva je vdaná v Újezdě a má 3 syny, dcera Marie se provdala do Otnic a má syna a dceru. Jedna z dvojčat, Jarmila, je vdaná v Sokolnicích a má 4 děti, druhá z dvojčat, Věra je dosud svobodná a žije v Brně. Prarodiče Fialovi mají tedy celkem 13 vnoučat: Martin, Vojtěch, Jiří, Jitka, Ondřej, Štěpán, Jindřich, Eliška a Lucie, Dominik, Daniel, Petr a Anežka.	

Dům číslo 58

Chaloupka se dvěma okny a dveřmi do ulice byla postavena v průběhu 19. století. Lubomír Krejčí ji zdědil (sám se přiznal do Nesvačilký) a bydleli v ní jeho rodiče, ti chaloupku o něco zvýšili a opravili do současného stavu.

vlastníci	Cyril Hrouzek	rok 1871
	Františka Hrouzková	1909
	Mikuláš Krejčí a Vilémína r. Hrouzková	1962
	Ondřej Mikér a Milada r. Sedláčková z č. 18	1990
poznámky	Mikuláš Krejčí byl menší postavy, říkalo se mu „Mikulášek“. Byl velice zručný řemeslník mnoha profesí. V poválečném období promítal v Osvětové besedě filmy. Od vstupu do JZD pracoval v dílnách družstva jako nepostradatelný údržbář.	

stav r. 2003	Domek koupil v r. 1990 Josef Sedláček z č. 18 pro dceru Miladu s manželem Ondřejem, který se přiznal z Brna . Mají 3 děti: Silvie a Ondřej chodí do ZŠ, Jiří je předškolák.
--------------	--

Dům číslo 62

Chaloupka se dvěma malými okny a dveřmi v původní podobě jak byla postavena někdy v druhé polovině 19. století. V roce 1940 bylo provedena přístavba dvorního křídla.

vlastníci	Vozdecký Šimon a Kateřina	rok 1888
	Anna Střítecká	1907
	Josef Střítecký	1934
	Josef Kaman a Emilie r. Střítecká	1941
	Josef Ohniště a Jaroslava r. Fiantová z Velešovic	1961
	Josefa Ohništová r. Střítecká, vdova	1962
	František Ohniště	1974
poznámky	Nynější vlastník František Ohniště trvale bydlí v Brně , ale velice rád se do domku vrací, byť v poslední době zřídka. Objeví se třeba jen nakrátko , pohovoří se sousedy a známými a zase spokojeně z rodné obce odjíždí. Ve vegetačním období pracuje na přilehlé zahradě.	
stav r. 2003	Domek je neobydlen a není několik let udržován. Vlastník jej příležitostně užívá k rekreaci a přechodnému uskladňování ovoce a zeleniny z přilehlé zahrady.	

Dům číslo 64

Předposlední chaloupka po levé straně Kouta za pravotočivým obloukem komunikace s průčelím na východní stranu. Stavební místo na domek koupili manž. Lozartovi od souseda Zapoměla č. 23 v roce 1877 za 450 zlatých. Původně tvořil s posledním domem v ulici č. 99 jeden celek. Bydleli v něm bratři František Lozart (kovář) a Josef (obuvník). V roce 1926 došlo k rozdělení nemovitosti a přestavbě na dvě popisná čísla.
--

vlastníci	František Lozart a Anežka r. Uhlířová ze Šternova (Újezd)	rok 1887
	František Lozart a Anna r. Lauterbachová z č. 16 (1. manželka)	1915
	Alžběta , dříve Zezulová r. Zemánková (2. manželka)	
	Jaroslav Vrbka a Františka r. Krejčířiková z č. 211	1949
	Imrich Kostyál a Zdena r. Vrbková	1966
	Pavel Kostyál a Iveta r. Pelikánová z Brna	1999
poznámky	V roce 1949 zdělili dům manž. Ludvík Krejčířik a Anežka r. Lozartová, bydleli v něm Vrbkovi (dcera s manželem). František Lozart * 1876 byl kovářem, stejně tak jeho syn František a vnuk František. Kovárna bývala na čísle 49 (nyní Miloš Lozart).	
stav r. 2003	V roce 2000 byla zahájena velká rekonstrukce domku s půdní vestavbou. Po ukončení úprav v roce 2002 v domku trvale bydlí Pavel Kostyál s rodinou. Ten pracuje jako technik , jeho manželka je prodavačkou. Syn Martin se učí fotografem, dcera Veronika chodí do ZŠ.	

Dům číslo 65

První dům vlevo při vjezdu do Kouta koupil po 2. světové válce František Kaman, který předtím bydlel s bývalou manželkou Emilií roz. Stříteckou také v Koutě na čísle 62 , a zařídil si v něm prodejnu látek . Dům opravil do dnešního stavu, roleta z dřívější prodejny zůstává stále na původním místě.

vlastníci	Jan Vágner a Josefa	rok 1908
	František Hofírek a Františka	1914
	František Kaman a Marie roz. Hornychová z Holasic	1947
	Marie Peterková, dříve Kamanová	1966
stav r. 2003	Domek není trvale obydlen, majitelka žije v Brně. Dříve jej často užívala k rekreačním účelům, posledních dvou letech sem paní Paterková zajíždí jen málo. Domek je v dobrém technickém stavu a je stále udržován.	

Dům číslo 66

Původní velký dům č. 66 koupili pro své děti manželé Chmelíkovi z č. 88 . Domek rozdělili, do původního čísla 66 se nastěhovala dcera Růžena s rodinou, z druhé poloviny domu vzniklo nové číslo 73 pro syna Zdeňka s rodinou. Manželé Simandlovi se po smrti rodičů Chmelíkových přestěhovali na domek číslo 88.

vlastníci	Jaromír Zezula a Terezie	rok 1889
	Cyril Zezula a Anděla	1908
	Emil Zezula a Bernardina roz. Veselá z č. 113	1935
	František Simandl a Růžena roz. Chmelíková z č. 88	1951
	Bořivoj Opluštěl z č. 198 a Jana roz. Simandlová	1976
stav r. 2003	Bořivoj Opluštěl se vyučil nástrojařem, nyní pracuje jako skladník , manželka je vyučená švadlenou, řadu let pracovala v místní MŠ jako kuchařka, nyní se k vyučenému oboru vrátila. Syn Tomáš se v dubnu 2003 oženil a odstěhoval se do Žebětína, dcera Pavla se vyučila cukrářkou a pracuje v potravinářství, nejmladší dcera Jana se učí číšnicí.	

Zrušený dům č. 67

Malá chaloupka s jedním oknem do ulice byla ze západní strany oddělena uličkou, ze které byl do ní vchod , od východu byla „přilepena“ k sousednímu domku č. 35.

vlastníci	Františka Novotná	rok 1894
	Čeněk Vozdecký a Františka	1919
	Františka Vozdecká , vdova a Jan Vozdecký s rodinou	1929
	Dostál František a Ludmila roz. Zušťáková z č. 38	1959
	Buchta Bořivoj a Ludmila roz. Řihánková z č. 170	1967
poznámky	Po 2. světové válce se 6 členná rodina Jana Vozdeckého z domku odstěhovala do pohraničí. Od dalšího vlastníka jej koupili manželé Buchtovi, zbourali jej a připojili ke svému nově postavenému domu č. 35. Popisné číslo bylo zrušeno.	

Dům číslo 73

Domek vznikl rozdělením původního domu č. 66 , který koupili pro své děti manželé Chmelíkovi z č. 88. Jedna polovina má původní číslo , druhé polovině bylo přiděleno nové číslo 73 a po přestavbě původní stodoly se do něj nastěhoval syn Zdeněk s rodinou.

vlastníci	Zdeněk Chmelík a Jiřina roz. Komprsová z Ochoze u Brna Jiří Chmelík a Alena roz. Pospíšilová z Brna	rok 1955 1983
stav r. 2003	V domku trvale bydlí manželé Chmelíkovi s 2 dospělými, dosud svobodnými dětmi . Jiří Chmelík st. je řidič z povolání, nyní v invalidním důchodu, manželka prodává v místní samoobsluze. Syn Jiří je zedníkem, dcera Renata pracuje jako vedoucí sekretariátu ředitele jedné firmy.	

Dům číslo 81

Byl postaven v proluce mezi domem Sedláčkovým č. 22 a Fialovým č. 56 kolem r. 1900. Proluka patřila k domu č. 22 a byla užívána ke vjezdu do stavení. Stavební parcela byla rozdělena , proluka zrušena a na místě vystavěna pro syna Josefa zemědělská usedlost . Dům byl po zrušení samostatného zemědělství v roce 1957 postupně modernizován.

vlastníci	Josef Sedláček a Marie roz. Hrdličková z Telnice Alois Sedláček a Marie roz. Binková z č. 5 Josef Sedláček z č. 109 a Helena roz. Sedláčková	rok 1905 1933 1971
poznámky	Rodové jméno zůstává na domě zachováno. Josef Sedláček (* 1871) byl starostou obce v letech 1913 - 1923, byl 30 let kostelníkem Josef Sedláček (* 1932) , pracoval přes 25 let jako pokladník místního jednatelství Státní spořitelny, starostou obce byl v letech 1990 - 1998, od roku 1998 je kronikářem obce.	
stav v r. 2003	Trvale bydlí Josef a Helena Sedláčkovi - důchodci. Josef pracoval v aktivním věku jako ekonom, Helena jako prodavačka. Děti se odstěhovaly: Antonín na novostavbu č. 306, Richard se přičlenil do Újezda a Josef do Syrovic. vnoučátka: Ondřej, Alžběta, David, Jitka , Jan, Jakub a Vojtěch	

Dům číslo 82

Malý domek stával mezi čísly 39 (Hlouch) a 62 (Ohniště) a byl původně součástí domu č. 39. V roce 1901 polovinu tohoto domu prodali manželé Kouřilovi Buchtům. V roce 1992 se domek navrácí do vlastnictví domu č. 39, když jej po smrti Františka Buchty a jeho 2 synů odkoupila rodina Hlouchova. V roce 1995 byl domek zbourán, vzniklá proluka je provizorně zaplácena, je s ní počítáno na přístavbu k domu č. 39.

vlastníci	Jan Buchta František Buchta Hlouch Vojtěch a Ludmila roz. Hladká z č. 57	rok 1901 1927 1992
stav r. 2003	Domovní číslo zrušeno..	

Dům číslo 88

Chaloupka byla postavena koncem 19. století, má dvě okna a vchodové dveře. Nynější majitelé okna i dveře vyměnili za větší, modernější.

Vedle domu stávala malá chaloupka číslo 30, kterou poslední majitel Lozart Alois ml. zboural a začal nově stavět. Rozestavěný domek po náhlé smrti majitele sousedé manželé Simandlovi koupili s úmyslem vlastní domek rozšířit. K tomu zatím nedošlo, domek slouží jako hospodářské příslušenství k domu č. 88.

vlastníci	Tobiáš Vozdecký a Josefa	rok 1894
	Anežka Formánková	1912
	Husák Josef	1917
	Sýkora Josef	1919
	Veselý Florián a Antonie	1926
	Chmelík Josef a Růžena roz. Lattenbergová z Uhřic	1928
	Simandl František a Růžena, roz. Chmelíková	1976
stav r. 2003	V domku trvale bydlí důchodci Simandlovi, kteří v roce 2001 oslavili zlatou svatbu. František pracoval v textilní továrně, manželka řadu let v živočišné výrobě JZD. Děti: Zdeněk si postavil nový dům číslo 290, dcera Anna bydlí v domě č. 124 , dcera Jana žije naproti přes ulic v domě č. 66 . vnoučata: Roman, Andrea , Martina, Aleš, Lukáš, Šárka, Tomáš, Pavla , Jana.	

Zrušený dům číslo 30

Malá chaloupka s jedním oknem, v níž naposledy bydlela vdova Růžena po ševci Josefu Lozartovi z č. 99. Domek po ní zdědil Alois Lozart ml. zboural ho začal stavět na místě stavět nový, ale náhle zemřel. Rozestavěnou dome od dědiců koupil souseď František Simandl, číslo 88.

vlastníci	Lorenc Panica	rok 1859
	Matěj Panica a Terezie	1883
	Matěj Dostál a Anna	1883
	Kateřina Fialová	1889
	Terezie Matoušková	1900
	Lozartová Růžena, vdova	1948
	Alois Lozart ml. z č. 99	???
	František Simandl a Růžena	??
stav r. 2003	Domovní číslo bylo zrušeno, bylo přiděleno Petru Procházkovi na bývalé hasičské zbrojnici.	

Dům číslo 90

Původně byla na místě domku proluka patřící čtvrtlánikovi Zapomělovi č. 24. Když se jeho syn František oženil, uvolnil mu čtvrtlán a postavil si začátkem dvacátého století vedle něj domek číslo 90.

vlastníci	Jakub Zapoměl a Jenovéfa František Kloc a Arnoštka roz. Zapomělová z čísla 24 František Brabec a Jiřina roz. Trbolová z Prace	rok 1908 1913
poznámky	Jiřina Brabcová se do Žatčan přistěhovala jako školačka a opatrovala staré prarodiče, po kterých potom dům zdědila.	
stav r. 2003	V domě trvale žije Jiřina Brabcová, pracovala řadu let jako poštovní doručovatelka, nyní je v domácnosti. Manžel pochází z Újezda , je strojvedoucím. Starší syn František je právníkem a žije od studijních let v Praze. Syn Jiří je členem řeholní kongregace Legionáři Krista, postupně žil v Německu, Španělsku, Itálii a nyní studuje teologii v Rakousku. Dcera Anna studuje vysokou školu pedagogickou v Brně. Manžel s dcerou bydlí přechodně v Újezdě u Brna v domku po zemřelých rodičích.	

Dům číslo 99

Je to poslední dům postavení v ulici Kout. Vznikl oddělením od sousedního domu číslo 64 podle stavebního plánu z roku 1926. Po 2. světové válce byl zbourán a na jeho místě vystavěn dům nový. Pro nemoc majitelů nebyl zcela dokončen.

vlastníci	Josef Lozart a Růžena Alois Lozart a Marie Dolíhalová z Velkých Němčic Alena Lozartová, nezletilá vnučka	rok 1928 1949 2002
poznámky	Josef Lozart byl obuvníkem. Alois Lozart se vyučil malířem kulis u firmy Máca v Újezdě. Za války byl dva roky totálně nasazen ve Vídni . Později nemohl pro plicní onemocnění povolání vykonávat. Byl v invalidní důchodu a přivydělával si jako vrátný v místních papírnách u Ropy. Pokus mu to dovolovalo zdraví, vypomáhal při výmalbě kostelů a jako malíř pokojů, pro místní spolky maloval divadelní kulisy. Jeho manželka byla za války nasazena v Německu, kde zažívala nálety spojeneckých vojsk a vrátila se domů s podlomeným zdravím. Zdravotní potíže ji nedovolovaly trvale pracovat, byla v domácnosti. 3. prosince 1994 vypukl v kulně domu požár způsobený vznícením pilin při řezání dřeva. V první fázi pomáhali rozšíření požáru na obytnou část likvidovat místní hasiči a spoluobčané kbelíky s vodou. Po příjezdu hasičů ze Židlochovic a Újezda byl požár rychle uhašen. Vznikla jen menší škoda na dřevěné stavbě ve dvoře domu (15 tis.) . Po smrti manželky žil Alois Lozart v domě sám . Chatrnému zdraví náhle podlehl 5. 4. 2002, na upozornění sousedů byl třetí den na chodbě domku nalezen. Manželé Lozartovi měli syna Aloise, vyučil se natěračem a oženil se do Brna. Zemřel náhle rok po svatbě.	

stav r. 2003	Opuštěný dům zdělila jediná přímá příbuzná , nezletilá vnučka Alena, bydlící s maminkou v Brně. Dům je neobydlen a chátrá.
--------------	--

O B E C Ž A T Č A N Y

M í s t n í č á s t i

K O U T

Obrázek Kouta

V roce 2003 sestavil Josef Sedláček
kronikář obce

Postupná obydlenost domů v Koutě

Pořadí	Číslo domů	Vlastník	v roce
--------	------------	----------	--------

Domy postavené do roku 1771 (= číslování domů):

1.	22	Matěj Sedláček	1780
2.	23	Bernard Blaženka	1861
3.	24	Martin Zapoměl	1861
4.	25	Martin Procházka	1832
5.	26	Jakub Příhoda	1855

Další domy postavené do konce 18. století

6.	29	Josef Urban	1863
7.	30	Lorenc Panica	1859
8.	35	Jakub Ježek	1842
9.	37	Hošek František	1860
10.	38	Petr Kukla	1855

Domy postavené v 19. století :

11.	39.	Ondřej Matoušek	1881
12.	56.	František Fiala	1872
13.	58	Cyril Hrouzek	1871
14.	62	Šimon Vozdecký	1888
15.	64	František Lozart	1887
16.	65	Jan Vágner	1908
17.	66	Jaromír Zezula	1889
18.	67	Františka Novotná	1894

Domy postavené na přelomu 19. a 20. století:

19.	81	Sedláček Josef	1905
20.	82	Jan Buchta	1901
21.	88	Tobiáš Vozdecký	1894

Dva poslední domy postavené v 1. polovině 20. století:

22.	90	Jakub Zapoměl	1908
23.	99	Josef Lozart	1928